

Paulus kirjutab nenda: Sedda ütlen minna, kes kaessinaste külwab, se peab ka kassinaste leikama; agga kes rohfeste külwab, se peab ka rohfeste leikama. Ei olle siis ükskeik, kas ja kuida töed teme; innimene ellab ja toidab ennast omma töe waewa läbbi, ja mis temmale pealegi ello: römudest ja ello õnnest maitsta antakse, se on muist ikka temma töe ja wae, wa hind ja kassoo.

Minna ütlen: muist; seit et tännapávase leikuse-pühha pühhitsemine ka seddagi meile mele tulletanud, et innimene ei ella mitte ükspáinis leiwast ehk omma katte töest, waid ka iggast santsast, mis Jummalal suust läbbi käib. Ja seep se waimolik hind ja kassoo on, mis tännapávase pühha pühhitsemine

meile sadab. Mitte ükspáinis ihholikult waid ka waimolikult peab innimene elama, ja selle ülema ellu tarbeks omma moistust prukima, ja temma abbiga seadma, õiendama ja pirama, mis ta ihho temma liikmetega peab tegema, ja mis ülleültse temma ellusse pudub ja sedda näggusamaks ja ausamaks teeb. Ihho ja temma ülespiddamise eest murret pidades, peab temma ka omma hing eest murret piddama ja walmama, et walslitsus ihho ja temma himmude ülle ikka waimo katte jäeks. Sest, olle rikkam kui rikkaks ilmaliko warra polest, sa oled siiski feigewaesem, kui sa waimolik warra, s. o. Jummala ja omma kohhuse tundmisse, moistuse ja waggaduse polest waene olled. Kes agga omma lihha peale teob külwada; se leikab lihast ajaliko ja iggavest hukkatus: agga kes